

kommuner godkendes af Indenrigsministeriet, i Sognekommuner af Amdsraadet.

Almindelige Forskrifter for Nævnenes Virksomhed gives af Indenrigsministeriet.»

Til Kapitel VI.

5) Kapitlet affattes saaledes:

*»Sikkerheds- og Forsorgsforanstaltninger
overfor drikfældige.*

§ 21.

Naar en Person selv eller hans Ægtefælle, Slægtninge i op- eller nedstigende Linie eller første Sidelinie, Værge eller Lavværge henvender sig til Ædruelighedsnævnet i den Kommune, hvori den paagældende bor eller opholder sig, med Angivelse af, at der for hans Vedkommende foreligger et Forhold, der falder ind under en af §§ 70, 72, 73, 138 og 213 i Borgerlig Straffelov af 1930, skal Nævnet drage Omsorg for, at den paagældende bliver anbragt paa en Afvænningsanstalt, eller at Sag rejses imod ham.

§ 22.

Ligeledes kan ved Nævnets Mellekomst anbringes i en Anstalt den, som paa Grund af Drikfældighed

1. mishandler sin Ægtefælle eller sine Børn eller udsætter Børnene for sædeligt Fordærv eller Vanrøgt,
 2. forsømmer sin Forsørgelsespligt, saaledes at hans Ægtefælle eller Børn udsættes for Nød,
 3. forulemper sine Omgivelser eller volder Fare for sig selv, Husfæller eller andre eller
 4. falder det offentlige til Byrde.
- Udgifterne ved saadan Anbringelse udredes af Statskassen.

§ 23.

Ædruelighedsnævnet er berettiget til at affordre enhver offentlig Myndighed, som kan antages at kende Forholdene, Erklæring. Politiets Bistand kan fordres, saafremt de fornødne Oplysninger ikke kan tilvejebringes paa anden Maade.

Nævnet kan ved Mægling søge at bevæge den paagældende til at indmelde sig i en Afholdsforening, underkaste sig en Ordning, hvorefter hans Løn eller andet Tilgodehavende skal hæves og forvaltes af hans Ægtefælle eller en anden Person, som han godkender dertil, eller underkaste sig Kur paa en Helbredelsesanstalt eller anden efter hans Tilstand hensigtsmæssig Foranstaltning, hvortil Udgifterne efter Omstændighederne helt eller delvis kan afholdes af Nævnets Kasse.